

Capitulum VIII

conculcent pedib⁹: vel habeat secū pāniculū in quem mittat.

V Quid agendū: si post sumptionē sanguinis patiat⁹ sacerdos vomitū: vel ex infirmitate emit⁹ tat per secessum quod sumpsit.

Sol. Sufficiens patet ex dictis. Si em̄ ibi nō possint deprehēdi species sacramētales panis: ex quo species vini tam pmixte sunt alijs humorib⁹ vt neq³ possint discerni: q³ fortassis corrupte: inuoluenda est illa materia in stupa vel panno: et cōburenda: et cineres reseruandi vt supra.

VII Quid agendū: si sacerdos post sumptionē sanguinis deprehēdat venenū aut animal venenosum fuisse in calice: et illud se sumpsisse: an scilicet liceat ei euomere.

Sol. Si per vomitū speret se liberari: et p̄sertim si medicus cōsulat: licet ei euomere. Hoc tamē caute fieri debet in aliquod vas mūdū: et si aliquę species sacramentales ibi appareant: recolligant⁹: et in sacrario reseruent⁹: reliqua x̄o materia cōburatur: et cineres similiter reseruent⁹.

Capitulū VIII de dubijs que circa debitam formā cōsecrationis istius sacramēti occurrūt: duos cōplectēs articulos.

Arti. I. Resoluens XVI dubia: circa formā cōsecrationis panis occurrentia.

I Que sit sufficiens et debita forma p̄fectiōis panis

Sol. Forma est ista: Hoc est em̄ corpus meū.

II Ut⁹ hec cōiunctio: Em̄: sit de substantia forme: et de necessitate etiā p̄ferenda.

Dubiū Sol. Non est de substantia forme. Neq³ de necessitate cōsecrationis sacramēti: nō tamē debet scien⁹ ter omitti: Alioqn̄ sacerdos grauiter peccaret.

III Ut⁹ sacerdos si omissis omnib⁹ alijs que in mis⁹ sa dici solent: diceret solum p̄dicta verba super

Capitulum

panem aptum: cōsecraret.

Sol. Si ea diceret cū intētiōe psecrandi: tūc consecra-
ret: sed grauit̃ peccaret: faciēs p̃tra ritū ⁊ ordi-
nationē ecclesie. An ī nullo casu hoc faciēdū ē.

III Atq; sacerdos cōsecraret si p̃dicta verba vel aliq̃
eorū mutaret q̃tum ad idioma: proferēdo scz in
alio idiomate.

Sol. Si per hoc intenderet inducere heresim vel er-
rorē in ecclesiam: et formā ecclesie abijcere tāq̃
inutilē vel inefficacē: ⁊ suam introducere quasi
magis sufficientē et efficaciorē: non cōsecraret:
q; deficeret in intētiōe requisita ad cōsecrādū.

Si x̃o nullū p̃dictorū intenderet: sed cōse-
ra- re fm intētiōē ecclie: tūc psecraret: s; grauit̃
peccaret: ritū ⁊ ecclie institutionē nō obf̃uans.

V Atq; sacerdos si addat aliqua alia verba ad pre-
dictam formam: cōsecret

Sol. Si per talē additionē mutet significatio verbo-
rum: vel sensus orationis: ita q; distrahantur a
pp̃ia significatione vel sensu: nō fit cōsecratio.

B. Si x̃o maneāt significatio ⁊ sē: fit psectio.
Sed scienter sic faciens: grauit̃ peccat ratiōe
qua supra. Si tamē interponerent multa ver-
ba ipertinentia per que soluere p̃tinuitas ora-
tionis: nō fieret cōsecratio.

VI Atq; sacerdos subtrahens vel diminuēs aliquid
de p̃dicta forma cōsecret.

Sol. Si subtrahat aliq̃d quattuor verborū q̃ sunt de
substantia forme: nō fit cōsecratio. Si x̃o sub-
trahat vel omittat aliqua syllaba vel littera: ex
cui⁹ subtractione nō impeditur significatio vel
sensus: sicut pōt cōtingere in vltima syllaba vel
littera dictiōis: tunc cōsecrat. Diligenter tū
cauendū est ne fiat. Si autē formidet q; impe-
dita sit significatio vel sensus: tuti⁹ est vt forma
a principio repetatur.

VII Atq; incōgrue pferēs x̃ba psecratiōis ex iperitiā
lingue: vel inaduertētia: vel alio hmōi: psecret.

Sol. Si ex huiusmodi incōgruitate non impediatur significatio verborū : vel sensus orationis : qñ verus sensus forme cōsecrationis capiat : fit cōsecratio. Scienter tamē hoc faciens grauiter peccat ratione superius expressa.

VIII Atz sacerdos faciens transpositionē verborū cōsecrationis : cōsecrat.

Sol. Sola trāspōitio verborū nō impedit cōsecratio- nem : sed tñ fieri non debet. Si autē cū hoc variaretur sensus : tunc non fieret cōsecratio : vt si interrogatiue diceretur : Est hoc corpus meū ?

Aduertendū tamē circa dictas variationes : vbi dictū est q nō impediunt cōsecrationē : hoc verū esse : nisi quis per eas intenderet inducere heresim vel errorē : put tactū est in solutiōe. iiii. dubij precedentis.

Dubiū

IX Atz sacerdos faciens interuallū in p̄latiōe verborum : consecrat.

Sol. Si parū faciat interuallū : vtputa si spuat vel tussiat : vel aliud huiusmodi faciat : nō impedit cōsecratio. Si xō magnū faciat interuallū : vt si postq̄ dixit : Hoc est : dormiat vel aliud faciat p qd p̄tinuitas orationis soluatur : nō cōsecrat.

X Quid agendū : si sacerdos non recolat se dixisse verba cōsecrationis : vel alia que in celebratiōe huius sacramenti dici debent.

Sol. Si cert⁹ sit se omisisse aliqd eorū que sunt de necessitate consecrationis : reincipere debet a forma cōsecratiōis : et cetera per ordinē reiterare : ne mutetur ordo sacrificij. Si xō p̄babiliter ei constet se aliquid omisisse quod nō est de necessitate sacramenti vel cōsecratiōis p̄cedat vlteri⁹ sine repetitione. Si autē nullū istorū sit : sed solum nō recolat se dixisse : nō debet ex hoc mente perturbari : sed vlteri⁹ p̄cedere. Nō em̄ q multa dixit : semp recolit omniū que dixerat. Et in multū assuetis sepius nō deliberat. Ideo

Capitulum

minus recoluntur.

XI Atque sacerdos per predictam formam possit consecrare panem absentem.

Sol. Non potest. Ex quo enim forma in se continet pronomen demonstratiuum: requirit presentiam materie consecrande.

XII Atque per predictam formam sacerdos possit consecrare panem presentem: in quacumque quantitate fuerit.

Sol. Potest: sed non debet in maiori quantitate consecrare: quam necessarium sibi videtur per communionem fidelium.

XIII Atque sacerdos verba consecrationis proferendo: consecret omnem panem presentem in altari: siue sit extra pixidem vel reservaculum hostiarum siue intra.

Sol. Sacerdos per illa verba nullum panem etiam presentem consecrat: nisi super quem fertur intentio eius consecrandi: et omnem tale etiam consecrat. Unde et omnis alius panis quem non intendebat consecrare non est consecratus.

ub. XIII Atque sacerdos apponens plures hostias pro populo communicando consecrandas et in ipsa platatione ciborum non dirigens intentionem actualiter ad omnes sed solum ad illam quam in manu tenet: omnes consecrat.

Sol. Si habeat intentionem virtuale ad consecrandum omnes: licet non habeat actualem: omnes consecrat. De hac intentione dictum est superius capitulo ii. articulo. iij. in solutione tertij dubij. Si autem in consecratione illius hostie quam manu tenet: omnes alias intendat excludere: tunc nullam aliam consecrat: sed solum istam quam consecrare intendebat.

XV Quid si sacerdos intendat consecrare centum hostias siue particulas: tot habens communicandos: et apposite sint plures vel pauciores quam centum: utrum facta consecratione: omnes sunt consecrate: vel solum aliquae aut nulle.

Sol. Si expresse et distincte intendat solum centum consecrare cum exclusione plurius et pauciorum: tunc nulla consecratur. Si autem habeat intentionem ad consecrandum omnes illas numeratas vel in locum consecrandarum positas: licet erratum sit in numero:

tamē omnes cōsecrant. Unde cautū est vt sacerdos plures hostias cōsecraturus: omnes simul ante oculos ponat: et intentionē nūq̃ dirigat ad numex intendendo tot vel tot psecrare: sed ad omnes ibi simul positas.

Dubiū XVI Quid si multe sint hostie apposite etiā simul: vt puta centū vel plures: et sacerdos intendat solum decē cōsecrare ex illis: vtq̃ aliquē: et q̃ sint cōsecrate post plationē verboꝝ cōsecrationis.

Sol. Si determinate et distincte notet et discernat illas decem quas cōsecrare intēdit: tunc illas solum consecrat. Si xō cōfuse et indistincte intendat cōsecrare decē: illas nō notando et discernēdo: tunc nullā cōsecrat.

Arti. II Resoluēs III dubia q̃ icidūt circa formā psecratiōis vini.

I Que sit sufficiens et debita forma psecratiōis vini.

Sol. Forma est ista. Hic est em̃ calix sanguinis mei noui et eterni testamenti: mysteriū fidei: qui p vobis et pro multis effundetur in remissionem peccatorum.

Dubiū

II Atq̃ omnia x̃ba predicta sint de substantia forme: et necessario proferenda.

Sol. Sicut hec coniunctio: Em̃: nō ē de sba cōsecratiōis panis: Ita nō est de substantia forme psecratiōis vini: non debet tamē scienter omitti.

III Quid significet hec dictiō calix: i p̃dicta forma.

Sol. Significat liquorē vel sanguinē in calice. Accipitur em̃ figurate cōtinēs pro cōtento.

Pro solutiōe aliorū dubioꝝ que circa p̃dictā formā occurrere possunt: notāda sunt ea q̃ circa p̃cedentē articulū de forma psecrationis panis dicta sunt. Cōsimilia em̃ dubia circa hanc formā cōsecratiōis vini occurrere possunt. Et pariformes habent etiā solutiones.